

БЫДАТЬ многи, и дѣшата мѡ да сѧ не насыщава ѿ благостыня, и да не прѣима и погребеніе, казввамъ (че) метнѡванѣто (на-женѣ е) пѡ докро, нежели той.

4 Зошто доиде въ светѣ, и ще иде въ темнотѣ, и името мѡ ще сѧ покриве ѿ темнотѣ:

5 Не видѣ, нито позна слънцето, има (окаче метнатото) повече спокой, ѿ Оногова,

6 Ако и двѣ тыщцы години поживѣе, и докро не види: не сгиватъ ли сички во истото мѣсто?

7 Секѣй трѣдъ на-человѣка (е) за устата мѡ, но дѣшата окаче не се насыщава.

8 Зашто спередъ що ли превосхожда мѡдріо възъмныатъ? спередъ що ли сиремахо, ако и да знае да ходи предъ живыте?

9 Пѡ докро (е) да гледа (нѣкой) сосѣ очите, нежели да прельщава съ дѣшата, и това света, и шгерченіе дѣха.

10 Онова което быде, прѣима до сега името си, и шпознае че той (е) человекъ: и не може да сѧ сѣди съ пѡ силныатъ си.

11 Понеже сѧ многш нѣща които умнежаватъ светата, ком ли польза на человекатъ?

12 Зашто кой ли познава що (е) докро за человекѣ въ животатъ, спередъ сичките на-светата мѡ животны дни, които преминѡва както сѣнка? зашто кой ли ще извѣсти на человекатъ, що ще да вѣде по него подъ слънцето?

ГЛАВА 5.